

JOC DE MIRALLS

Versió 5 personatges

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 11 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició:

- 1- DEPENDENTA CARME (o Oriol)
- 2- DEPENDENTA EVA (o Guillem)
- 3- DEPENDENTA MARIA (o Lluís)
- 4- PATRÓ (o Senyora)
- 5- POLICIA (noi o noia)

Qualsevol personatge pot ser indistintament femení o masculí

UNA BOTIGA DE ROBA (o de tovalloles i llençols, o d'una altra cosa si es vol).

Al fons, una filera de caixes de cartró les unes sobre les altres fan de prestatges plens de roba plegada. Al lateral esquerre, una tauleta allargada farà de mostrador. Al seu darrere, contra la paret, una caixa de cartró pintada farà de caixa forta. Si es vol també hi pot haver un penjador amb les jaquetes i moneders de les Dependentes. Al fons, a la dreta, una cortina tanca el triangle de la cantonada: és l'emprovador.

Pel fons a l'esquerra es va cap a la porta que dona al carrer. També a l'esquerra, però a primera línia, es va cap al despatx i al lavabo.

ESCENA 1

La Carme escombra la sala. L'Eva i la Maria vénen del despatx portant entre les dues una caixa plena de roba per endreçar.

MARIA : — **Buf, això no s'acaba mai. Quina hora és?**

Deixen la caixa a terra. L'Eva mira el seu rellotge mentre la Maria desa la roba als prestatges.

EVA : — **Falten deu minuts per plegar.**

Entra el Patró del despatx amb una llibreta a la mà.. L'Eva i la Maria continuen plegant roba mentre escolten la conversa.

PATRÓ : — **Carme, m'has de fer un favor.**

CARME : — **Sí, patró.**

PATRÓ : — **He de portar corrent el cotxe al mecànic abans no tanqui.**

M'acabo d'adonar que l'ha de dur demà a primera hora a la revisió de l'ITV.

CARME : — *(mira el rellotge)* **Ui, doncs deu estar a punt de tancar!**

PATRÓ : — **Per això; no tinc temps de fer caixa abans de plegar.**

CARME : — **És clar; i ara què?**

PATRÓ : — M'ho hauràs de fer tu. Et podràs quedar una estoneta més?

CARME : — Ja ho crec; no s'amoïni. Faltaria més!

L'Eva i la Maria posen cara de sorpresa exagerada, i es diuen coses en veu baixa tot mirant la Carme de reüll.

PATRÓ : — Compta bé els diners que han entrat avui i ho apuntes aquí, veus? (*posa la llibreta damunt el mostrador i l'obre*)

CARME : — Sí, senyor, no pateixi.

PATRÓ : — Després ho poses tot dins la caixa forta. Aquí tens la clau.
Et faig confiança, eh?

CARME : — Sí, sí, marxi tranquil.

PATRÓ : — Adéu, noies, fins demà!

EVA : — Adéu patró, que arribi a temps!

MARIA : — Bona nit.

El Patró marxa. La Carme sospira.

EVA : — (*envejosa*) Alça, noia, quina confiança!

MARIA : — No m'ho puc creure; t'ha deixat la clau de la caixa forta!

EVA : — No sé com t'ho fas, perquè mira que és garrepa!

CARME : — Doncs només em faltava això! Estic cansadíssima!

EVA : — I per què no li deies? Ets el seu gosset. En el fons estàs encantada!

CARME : — Sí, encantada! Què vols que li digui: si és una urgència!
Jo que volia tornar d'hora a casa!

MARIA : — (*es posa la jaqueta*) Jo m'he d'afanyar, que avui el Ferran té festa i hem quedat per anar al cine.

EVA : — Cap a on vas, Maria?

MARIA : — Cap a la Plaça Catalunya.

EVA : — Doncs vinc amb tu, que no m'agrada anar sola per aquest barri a la nit.

MARIA : — D'acord, anem-hi. Bona nit, Carme. (*surt*)

EVA : — (*antipàtica*) Apa, adéu. (*surt*)

CARME : — Adéu, fins demà.

ESCENA 2

La Carme sospira, treu de sota el taulell una caixa petita i es posa a comptar els diners que hi ha a dins.

CARME : — Buf, si que hem fet diners avui! No acabaré mai!

VEU : — (*des de l'emprovador*) No et belluguis: t'estic apuntant amb una pistola.

CARME : — Ai, mare meva! (*enlaira els braços*)

VEU : — Si fas el que et dic no et passarà res. Però un sol moviment estrany i disparo. Queda clar?

CARME : — No, no dispari, per favor!

VEU : — Agafa una bossa d'escombraries. Afanya't! (*la Carme ho fa*)
Ara fica-hi tots els bitllets a dins. Au, de pressa!

La Carme obeeix, tremolosa. Se sent el timbre de la porta.

MARIA : — (*off*) Obre, Carme! Sóc jo, la Maria!

La Carme es queda molt quieta i molt espantada, mirant cap a l'emprovador d'on surt la veu amenaçadora.

EVA : — (*off*) Va nena! Que això està molt fosc!

CARME : — Què faig? Saben que sóc aquí.

MARIA : — (*off*) Carme, que em sents? M'he descuidat una cosa!

VEU : — Obre amb el porter automàtic, però que marxin de seguida. Si fas un sol gest sospitós... ja saps el que t'espera.

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com